

เตลีพิวส์

ฉบับที่ 23,216 วันจันทร์ที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 หน้า 24



“โรครากขาว” (White root disease) สาเหตุจากเชื้อรา *Rigidoporus microporus* เป็นโรครากสำคัญที่สุดของยางพารา ทำให้ต้นยางเป็นโรคและยืนต้นตายสามารถแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็ว และสร้างความเสียหายให้กับสวนยางได้มากกว่าโรครากน้ำตาล และโรครากแดง โดยสวนยางปลูกแทนและสวนยางปลูกใหม่ที่ปลูกในเขตพื้นที่ป่าเดิม มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดโรครากขาวได้ ดังนั้น เกษตรกรจำเป็นต้องป้องกันและติดตามเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ...หากไม่ใส่ใจโรคนี้อาจลุกลามขยายวงกว้างขึ้นจนควบคุมไม่ได้

นางอรารณย์ ไร่จรูญจิตร นักวิชาการ

วิจัยต่อยอดเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟตช่วยในการป้องกันโรครากขาวเพิ่มขึ้น คาดว่าจะได้ผลสรุปในเร็ว ๆ นี้

สวนยางที่เคยประสบปัญหาโรครากขาวระบาดรุนแรง ขอแนะนำว่า ไม่ควรปลูกยางแทนทันที ให้เว้นช่วงไว้ประมาณ 1 ปี เกษตรกรอาจปลูกพืชไร่อายุสั้น พืชคลุมดิน กระถอยถั่ว หรือพืชล้มลุกทดแทนไปก่อน



5-10 ซีซีผสมน้ำ 1 ลิตร ราดโคนต้นยางที่เป็นโรคและต้นข้างเคียงอย่างน้อย 2 ต้น สำหรับยางต้นเล็ก ควรราด 1-2 ลิตร ส่วนต้นยางใหญ่ ให้ราด 3-4 ลิตร และควรราดสาร 4-6 เดือน/ครั้ง ซึ่งในปีแรกควรราดสารเคมีอย่างน้อย 2 ครั้ง และปีถัดไปควร



อย่าเตือนสวนยางปลูกแทน...

ระวัง ‘โรครากขาว’



เกษตรชำนาญการพิเศษ ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กล่าวไว้ว่า เกษตรกรสามารถสังเกตต้นยางที่เป็นโรคได้โดยสังเกตใบยางจะค่อนข้างหนา กระด้างขึ้น ขอบใบอาจห่อลง และใบเหลือง ที่โคนต้นและรากจะเห็นเส้นใยของเชื้อรา ลักษณะเส้นใยอ่อนสีขาว ค่อนข้างหนา ปลายแบน เส้นใยแก่เป็นเส้นกลม นูนสีส้ม ถ้าระบบรากถูกทำลายรุนแรงใบจะเหลืองทั้งต้น และยืนต้นตาย ในช่วงที่มีความชื้นสูงจะมีดอกเห็ดขึ้นบริเวณโคนต้นยาง ลักษณะเป็นแผ่นครึ่งวงกลม ไม่มีขน ไม่มีก้านชูดอก ซึ่งดอกอ่อนจะสั้นเหมือนหนัง ส่วนดอกแก่จะแข็งกระด้าง มีดอกค้ำบนมีสีส้มแก่และอ่อนสลับกันเป็นวง ค้ำล่างมีสีส้มอ่อน ขอบดอกมีสีขาว ดอกเห็ดมักเกิดซ้อนกันคล้ายหิ้งเป็นชั้น ๆ



เพื่อตัดวงจรชีวิตเชื้อราที่ก่อโรคที่อาศัยอยู่ในดิน ซึ่งจะช่วยทุเลาปัญหาโรครากขาวได้ แปลงยางปลูกใหม่ หากเกษตรกรพบโรคจำเป็นต้องกำจัดรากและคอดินที่เป็นโรครุนแรงและกำจัดแหล่งก่อโรคเดิมออกจากแปลง ทั้งนี้ พื้นที่ที่มีการระบาดของโรครากขาวไม่ควรปลูกพริก ขึ้นทุ พริกไทย มะเขือเปราะ กระตกรก มันเทศ มันสำปะหลัง น้อยหน่า ลองกอง จำปาคะ



อย่างไว้ก็ตาม หากเกษตรกรมีการจัดการที่ดี ตั้งแต่เริ่มเตรียมแปลงหลังโค่นต้นยางออก โดยทำการกำจัดเศษรากไม้ ท่อนไม้ หรือคอดไม้ออกจากแปลงให้มากที่สุด แล้วไถพลิกหน้าดิน ตากดิน ประมาณ 2-3 ครั้ง ให้แสงแดดช่วยฆ่าเชื้อราอิสระที่แฝงอยู่ในดิน และในเศษรากไม้ขนาดเล็ก และระหว่างปลูกยางให้ใช้ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟตหรือปุ๋ยสูตร 21-0-0 ประมาณ 200 กรัม ผสมกับดินปลูกในหลุมปลูกยาง และใส่รอบโคนต้นหลังปลูกช่วง 3-4 เดือน/ครั้งในช่วง 2 ปี แรกจะสามารถลดการระบาดของโรครากขาวได้ จึงเป็นวิธีวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันต้นยางปลูกใหม่ติดเชื้อได้ และนอกจากนี้ยังเป็นปุ๋ยช่วยให้ต้นยางเจริญเติบโตดีด้วย ปัจจุบัน ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี อยู่ระหว่างศึกษา

สะตอ มังคุด มะพร้าว กาแฟ ชา ไม้ ทุเรียน ขนุน เงาะนกก ลิ้น ทัง ตะเคียนบ้าน และโกโก้ เพราะเป็นพืชอาศัยของโรครากขาว นางอรารณย์ กล่าวย้ำว่า เกษตรกรต้องหมั่นสำรวจแปลงสม่ำเสมอ หากพบใบยางเหลืองผิดปกติควรขุดดูโคนต้นและราก หากพบเส้นใยของเชื้อราและต้นยางแสดงอาการใบเหลืองเล็กน้อย ยังสามารถใช้สารเคมีรักษาได้ทันที ถ้าเป็นกับต้นยางเล็กให้ตรวจสอบแหล่งก่อโรครอบบริเวณใกล้เคียงและกำจัดออกจากพื้นที่ทั้งหมด คัดดินและกำจัดรากของค้ำที่ใบเหลืองรุนแรงออก แล้วรักษาค้นข้างข้างเคียงโดยใช้สารเคมีเพื่อควบคุมและป้องกันโรค โดยขุดดินรอบโคนต้นยางให้เป็นร่อง เห็นรากแขนง แล้ว ใช้สารเคมีกลุ่มไตรอะโซล อัตรา

นี้อาจใช้วิธีการขุดคูรั้วด้วยในกรณีต้นยางอายุมากกว่า 3 ปี เพื่อจำกัดบริเวณที่เป็นโรค ป้องกันการลุกลามทางราก โดยขุดคูกว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 80 เซนติเมตร ระหว่างค้ำที่อยู่ถัดไปจากต้นแสดงอาการทางใบในแถวเดียวกันข้างละ 2 ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงของแถวข้างที่พบโรคกับแถวถัดไปทั้งสองข้าง รอบบริเวณที่เป็นโรค และควรขุดลอกคูซ้ำทุกปี หากมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกี่ยวกับ “โรครากขาว” สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร. 0-7738-1960, 0-7738-1961 หรือสถาบันวิจัยยาง และศูนย์วิจัยยางทุกแห่ง.